

5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia kolumny 1 sekcji 8.7.3 załącznika X do rozporządzenia REACH oraz art. 25 tego rozporządzenia żądając przeprowadzenia badania służącego wyznaczeniu zakresów dawki.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia art. 41 rozporządzenia REACH i załącznika XI do tego rozporządzenia nie umożliwiając skarżącemu powołania się na podnoszoną przez nie niezgodność z określonymi w rozporządzeniu REACH wymogami poprzez przedstawienie dostosowania wymogów w zakresie badań, zamiast, zgodnie z wymogami, badań jako takich.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia art. 41 rozporządzenia REACH wyciągając w zaskarżonej wniosku w drodze analogii.
8. Zarzut ósmy, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, nie wzięła pod uwagę istotnych informacji i dopuściła się naruszenia kolumny 2 sekcji 8.7.2 załącznika IX do rozporządzenia REACH żądając przeprowadzenia prenatalnego badania toksyczności rozwojowej (pre-natal developmental toxicity study, PNDT, metoda badawcza: EU B.31/OECD TG 414) na królikach przy narażeniu przez drogi oddechowe.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się naruszenia unijnej zasady proporcjonalności i art. 25 rozporządzenia REACH a) żądając przeprowadzenia badań, które są niepotrzebne i nieodpowiednie ze względu na to, iż przeprowadzenie ich zgodnie z wymogami pozwanej jest niemożliwe technicznie i nie dostarczają one żadnych istotnych informacji na temat badanej substancji, b) żądając przeprowadzenia niepotrzebnego badania służącego wyznaczeniu zakresów dawki wiążącego się ze znaczną śmiertelnością zwierząt, co jest sprzeczne z wymaganiami określonymi w art. 25 rozporządzenia REACH oraz c) rezygnując z przyjęcia mniej uciążliwej opcji.

⁽¹⁾ C(2019) 7336 final.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006 L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2019 r. – IM / EBI

(Sprawa T-872/19)

(2020/C 68/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IM (przedstawiciel: adwokat D. Giabbani)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest uzasadniona;
- orzeczenie, że decyzja z dnia 3 października 2019 r., względnie z dnia 9 października 2019 r., jest niezgodna z prawem i stanowi nadużycie;
- w związku z tym zasądzenie od Europejskiego Banku Inwestycyjnego na rzecz skarżącego z wyżej wymienionych powodów kwoty w wysokości 143 915,70 EUR z tytułu krzywdy i w wysokości 1 726 988,40 EUR z tytułu szkody majątkowej lub jakiegokolwiek innej, nawet wyższej kwoty, oszacowanej *ex aequo et bono* przez Sąd lub wskazanej przez biegłych wraz z ustawowymi odsetkami począwszy od dnia wniesienia niniejszej skargi aż do dnia zapłaty;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 20 Statutu Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, zgodnie z którym: „Dyrektor Naczelny jest wyznaczany na okres do 5 lat i może być wyznaczony ponownie”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia pisma o powołaniu skarżącego z dnia 5 marca 2014 r. wraz z załącznikiem do niego, ze względu na fakt, że z tych dokumentów, jak również z przedłużenia mandatu skarżącego po 15 marca 2017 r. wynika porozumienie pozwalające mu na pracę do 67 roku życia, a nawet dłużej.
3. Zarzut trzeci dotyczący dyskryminacji bezpośredniej ze względu na wiek skarżącego. Skarżący uważa, że odrzucając jego kandydaturę jedynie ze względu na jego wiek, komisja rekrutacyjna naruszyła zasadę niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia ochrony danych poufnych oraz danych osobowych skarżącego. Skarżący twierdzi, że powołując się na treść pisma o jego powołaniu dla uzasadnienia swojej decyzji, komisja rekrutacyjna przyznaje, że zapoznała się z dokumentem, do którego nie powinna mieć wglądu i który zawierał dane osobowe skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2019 r. – UW/Komisja

(Sprawa T-880/19)

(2020/C 68/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UW (przedstawiciel: adwokat F. Quraishi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wezwanie stron do stawiennictwa, w razie takiej potrzeby;
- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna pod względem formalnym;
- stwierdzenie, że skarga jest zasadna;
- zmianę lub stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmownej z dnia 2 października 2019 r., wydanej przez [poufne] (!) działający w charakterze organu powołującego oraz stwierdzenie, że zażalenie nr R/352/19 z dnia 27 maja 2019 r. jest zasadne, a w konsekwencji zmianę lub stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji z dnia 27 lutego 2019 r. ze względu na nieważność procedury decyzyjnej, nieprawidłowe zwrócenie się do komitetu ds. inwalidztwa, braki formalne, brak podstawy prawnej, brak uzasadnienia lub niewłaściwe uzasadnienie, przekroczenie uprawnień, nadużycie władzy lub innego rodzaju czy też ze względu na jakąkolwiek inną podstawę;
- w konsekwencji nakazanie przywrócenia skarżącej do pracy na ostatnie zajmowane przez nią stanowisko w charakterze [poufne] lub na stanowisko równoważne i przywrócenia z mocą wsteczną pełni przysługujących jej praw.